

N. Andersen (Christed Amts 3dje Valgtreds): Den store Sag, som her foreligger paa Tingets Bord til Behandling, er jo ikke nogen ny Sag. Det er nu snart 25 Aar siden, at man begyndte at lægge Planer til en Udvidelse af Kjøbenhavns Banegaard og det til Trøds for, at den nuværende Banegaard paa den Plads, hvor den nu ligger, som bekendt kun er 30 Aar gammel. Det er derfor ret naturligt, at man af og til har ment, at den Beslutning, der i sin Tid, i 1862, blev tagen af det sjællandske Jærnbaneelskabs Bestyrelse om at flytte Banegaarden fra dens hidtilværende Plads ved Kallebodstrand op til, hvor den nu ligger, var en forsejlet Foranstaltning. Jeg skal indrømme, at der er noget, der taler for en saadan Anstuelse. Dette noget er, at man, da man i sin Tid besluttede at lægge Banegaarden i Fæstningsglaciet paa Vandværkets Terrain, hvor den nu ligger, ikke tilstrækkelig forudsaa Nødvendigheden af at have frie Hænder til betydelige Udvidelser. Man var den Gang paa Grund af Nordbaneanlægget nødsaget til at træffe en Foranstaltning, der enten medførte den daværende Banegaards fuldstændige Flytning eller en meget kostbar Forbindelse mellem Nordbanen og Banegaarden ved Kallebodstrand. Man valgte det første, og, som sagt, der kan tvivles om, hvorvidt denne Beslutning var rigtig eller ej, men til Undskyldning for den eller til Forklaring af, at de Mænd, der den Gang havde Styret for de sjællandske Jærnbaner, besluttede sig dertil, tjener det, at den gav Kjøbenhavns Banegaard en aldeles fortrinlig Beliggenhed, en Beliggenhed saa fortrinlig, som kun findes i saa store Byer i Europa, en Beliggenhed, der saavel for Gods- som Persontraffikkens Bedkommende er saa central og hensigtsmæssig for Byens store Forretningskvarterer som vel muligt. Men som sagt, der gik kun saa Aar hen, inden Trafikken, navnlig paa den nybyggede Nordbane, udviklede sig saa stærkt, at der allerede i Slutningen af Treserne viste sig Nødvendigheden for en Udvidelse. Man indkøbte de små Arealer, der kunde faas, udvide, saa vidt det lod sig gøre, og saaledes er man vedblevet at udvide efterhaanden indtil denne Dag. Behovet har vel nok saa nogenlunde kunnet tilfredsstilles, men nægtes kan det ikke, at saaledes som Kjøbenhavns Banegaard nu er, er den usyldestgørende for den Trafik, der har udviklet sig i de sidste Aar, og navnlig efter den stærke Udvikling, Trafikken tog i Midten af Halvfjerderne. Det er derfor naturligt, at saa vel det daværende sjællandske Jærnbaneelskab, som senere Indenrigsministeriet, efter at Banerne

vare gaaede over til Staten, har gjort en Række Forsøg, en Række Skridt for at komme til en Ordning af dette saa overordentlig vigtige Forhold. Jeg skal ikke komme langt ind paa, hvad der hører For tiden til, idet det vel er temmelig overflødigt, da det er kendt af de fleste ærede Medlemmer, eftersom vi have faaet omdelt paa Pladserne en meget udførlig Meddelelse for, hvad der er passeret, men jeg skal blot med et Par Ord tillade mig at minde om, at det første alvorlige store Skridt, der gjordes for at komme til en Omordning af Kjøbenhavns Banegaardsforhold, var, at der under 11te November 1878 nedattes en Kommission, en stor Kommission, bestaaende af 14 Medlemmer, til at overveje alle disse Spørgsmaal. Denne Kommission arbejdede, saa vidt mig bekendt, med stor Ihærdighed, men desuagtet varede det, maaste paa Grund af Kommissionens Størrelse, forholdsvis meget længe, inden Betænkningen fremkom, nemlig til 22de Marts 1881. Den Betænkning, der da fremkom, vakte et vist Røre, navnlig ved sin Storflaaethed. Kommissionen havde delt sig i et Flertal og 2 Mindretal. Foruden en Række midlertidige Foranstaltninger til at afhjælpe den Nødstilstand, som man allerede kunde se da var til Stede, en Række Foranstaltninger, som efterhaanden ere gennemførte, nemlig en midlertidig Tilbygning til Kjøbenhavns Afgangstation, en Omdannelse af den daværende Klampenborgstation til Banegaard for Nordbanen, og Opførelsen af en midlertidig ny Station for Klampenborgtogenes Ekspedition — foruden disse Foranstaltninger, hvorom der var Enighed i Kommissionen, foreslog Flertallet at foretage en meget betydelig Udvidelse og Omændring af Kjøbenhavns Banegaardsforhold, idet man foreslog, foruden at erhverve det Areal, som tilhører Kjøbenhavns Vandværk, og hvor nu Vandværksfiltrene ere anlagte, at erhverve en Del af St. Jørgens Sø, at erhverve Ladegaardsmarken, en 13—14 Tdr. Land paa den anden Side af Søen, samt at erhverve et Terrain langs med Kallebodskajen til Udvidelse af Godsstrafikken og endelig at anlægge en Station i Kastellet's Glaci med Dobbeltspor fra denne Station til Hellerup og desuden med et enkelt Spor til Kjøbenhavns Banegaard. Foruden dette Forslag, Flertallet der fremkom med, og som jo var meget kostbart, fremkom der samtidig fra 2 Mindretal, hver paa et Medlem, en fra Flertallet meget afvigende Indstilling. Det ene af de dissidentierende Medlemmer var et meget kyndigt Medlem af Kommissionen nemlig afdøde General Wendt, som i mange Aar